

GEEL

Theater dat niet wil boeien

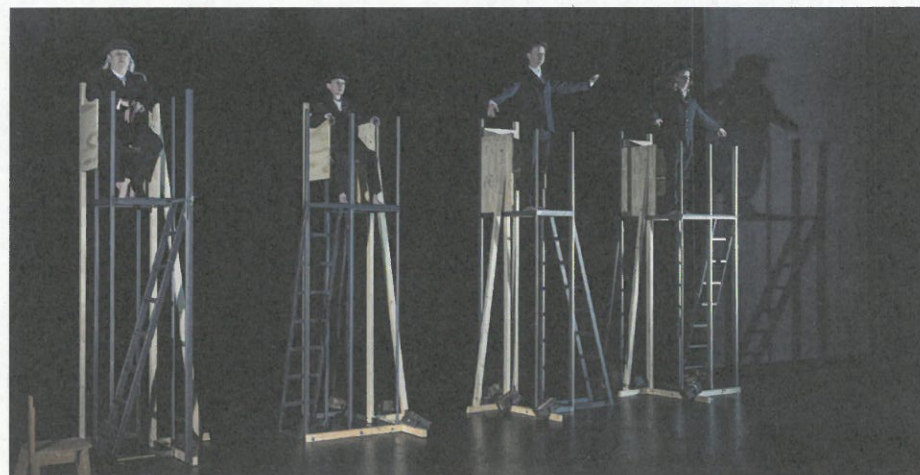
Jan Decorte (°1950) houdt een sterke theatertraditie hoog. Hoe dikwijls heeft hij het Vlaamse publiek verbaasd en geboeid? Vandaag boeit hij met de mythe van Prometheus, een verhaal van Aischylos, meer dan 25 eeuwen oud. In de originele titel stond 'Prometheus geboeid', maar Decorte draait dat om. Zo lijkt de mens te ontsnappen aan de boeien van de goden. Er is hoop.

Het decor is indrukwekkend. Op een naakt podium verrijzen 4 hoge uitkijktorens. Daarop zal de beperkte actie zich grotendeels afspelen. De goden weten zich hoog verheven boven ons, de mensjes. Het is vooral de tekst van Decorte die doorweegt. Die wordt soms eerder gezegd dan geacteerd en zo komen we dicht bij teksttheater. Volgens de Oude Griek haalde de titaan Prometheus zich de woede van oppergod Zeus op de hals door ons het vuur te leren kennen, met een uitgebreide handleiding erbij. Bovendien verschaft hij ons de vaardigheid om te vergeten dat we zullen sterven. Dat geeft ons rust. "t Schoonste dat ge gedaan hebt."

Bij het begin zit Jan met een hamer op ijzer te tikken: we horen hoe Prometheus aan de rots wordt vastgeklonken. Verder zijn de uitspraken en de handelingen van Decorte eerder schaars. Enkele keren stoot hij een luide pijnkreet uit. Soms fatsoeneert hij zijn lange witte haren. In een straffe - weliswaar

minimale - act vertolkt hij de tenor van 'Nessum dorma' uit Turandot van Giacomo Puccini, een indrukwekkende dramatische aria. Hij begint met een oproep tot verhoogde waakzaamheid, niveau 4, zeg maar: "Niemand mag gaan slapen!" Hij eindigt met de hartstochtelijk uitgeschreeuwde hoop op beterschap, op de overwinning: "Vincero!" (Ik zal overwinnen.) Dat slaat op de onverzettelikheden van Prometheus. Hij weet wie Zeus van zijn troon zal stoten en dat geheim, dat hij dapper bewaart, geeft hem de macht en ook de kracht om zijn pijn te doorstaan. Zeus stuurt een adelaar die dagelijks aan de lever van onze held komt knabbelen, waarna die weer aangroeit.

De tekst wordt voornamelijk gesproken door Jan zijn vrouw, Sigrid Vinks. Haar stem klinkt wat benepen, maar ze vertolkt schitterend de rol van de titaan. De bijzitters Sara De Bosschere en Michael Vergauwen brengen andere goden en godjes tot leven. Ze leveren commentaar bij de situatie:

"Hij is zot!" Zo passeert bijvoorbeeld nog Io, die door Zeus werd omgetoverd tot een koe "met een distel in mijn gat". De verdeling van de personages is niet altijd even duidelijk, maar merkwaardig genoeg staat dat de verstaanbaarheid niet in de weg. Hetzelfde geldt voor de aangehaalde tekst, die andermaal in de merkwaardige eigen taal van Decorte geschreven is. Deze vertelling is ondanks zijn ouderdom verrassend actueel. Nog steeds zijn wij, de mensjes, speelballen van de verschillende goden, hun onderlinge strijd en de ellende die ze via hun mannetjes op aarde over ons uitstorten. Overweldigd en verbijsterd blijven we zoeken naar waarheid en zingeving. Zo komt Decorte tot een heel

merkwaardig sluitstuk van de voorstelling. Hij toont een film van Leonard Cohen, de rijpe en wijze bard, die door loutering en meditatie de geheimen van het bestaan ontrafelt en openbaart. Ter afronding van zijn 'Tower of Song', waarin hij droevig zijn existentiële twijfels en vragen bezingt, vraagt hij met zijn diepe basstem: "Are you hungry for the answer?" En hij laat zijn liefvallige meisjeskoor antwoorden: "Doo dam dam dam. Dee doo dam dam." We zullen dan maar, samen met Cohen, troost zoeken in ons gestamel, terwijl we ons van onze boeien proberen te bevrijden. Bloet vzw/ De Roovers - Geboeid/ Prometheus - de Werft - donderdag 19 november. (WVG)